

Золоті руки

Фото із фейсбук-сторінки Володимира КРИСА.

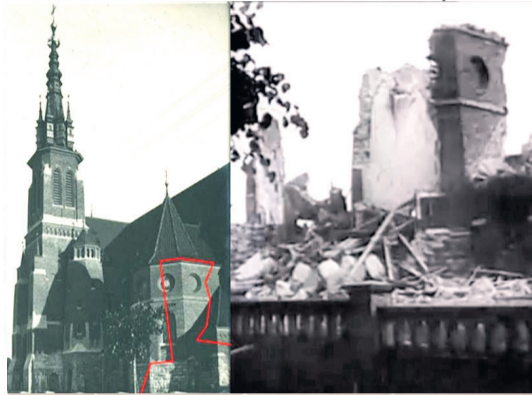

Фото із сайту kovel.media.

Над макетом Володимир Кріса працював, маючи під рукою лише світлини храму.

Тернополянин 2 роки творив макет зруйнованого ковельського костелу

Востаннє богослужіння у ньому проводилося в 1944-му

Євгенія СОМОВА

Не всі ковельчани знають, що на місці, де нині розташований стадіон «Верес», був найбільший на Волині римо-католицький храм — костел Святого Станіслава. Збудований за проектом польських архітекторів Стефана Шиллера та Веслава Кононовича, він уміщував до 700 вірян. Неоготична споруда із вежею заввишки 64 метри прикрасила тогочасне місто. Храм будувався довго. Його розпочали зводити за пожертви польської громади у 1924 році, а завершили у 1939-му. Внутрішнє оздоблення так і не було заверше-

Храм розпочали зводити за пожертви польської громади у 1924 році, а завершили у 1939-му.

не через початок Другої світової війни. Костел зруйнували у липні 1944-го під час штурму Ковеля радянськими військами. У 1945 році руїни розібрали, а з цегли збудували тюрму НКВС.

Закінчення на с. 15 >>

У номер!

На Рівненщині спіймали «чупакабру»

Дивну тварину виявили в Рокитному

Олена МИТРОФАНОВА

Звіра з довгим хвостом і такими ж вухами спіймали місцеві жителі. Фото «монстра», якого називають чупакаброю, виставили в інстаграм. Проте думки користувачів соцмереж розділилися. Дехто вважає, що це хвора лисиця.

На Рівненщині і раніше виявляли дивних істот. Нещодавно після проведених досліджень «чупакаброю» виявилася саме ця рудохвоста тварина. Найчастіше чудовиськами звірі стають через захворювання шкіри, яке переносять кліщі, — саркоптоз, при якому в них вилазить шерсть, а шкіра червоніє або навіть чорніє. ■

Фото з інстаграм-сторінки «Тірове sarny».

Дехто вважає, що це страховисько — хвора лисиця.

Сіль землі

Якби не втрата зору, Ярослав Царук і сьогодні вирушав би на своєму ровері, щоб розказати правду про Волинську трагедію

Він побував у сотнях сіл, аби записати цінні свідчення старожилів про польсько-український конфлікт

Сьогодні цей краєзнавець із Володимира-Волинського може зі спокійною совістю сказати, що ні на йоту не відступив від свого основного кредо: «Я жив так, щоб користь була від мого життя». І гордиться своїми чотирма книгами, серед яких «Трагедія волинських сіл», «Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність»... Хто ще більше написав про свій край?! Хто ще як відзнаку за таке творче подвижництво має статус почесного громадянина не лише рідного міста, а й Володимирщини та Волинської області?! А ще ж і як сім'янин він може багатьом бути прикладом

Про нього так і кажуть: «З'їздив три велосипеди і замінив собою... цілий інститут». У 2015 році «Газета Волинь» нагородила літописця премією «За служіння суспільству» імені Степана Сачука.

Закінчення на с. 12 >>

Фото Олександра ФІЛЮКА.

РЕКЛАМА

IdeaBank
КРЕДИТНИЙ ЦЕНТР

ГРОШІ НА ВАШІ ПОТРЕБИ

кредит готівкою

кредит на товар

кошти на картку

пере-кредитування

КРЕДИТИ НА ВСЕ

м. Луцьк, вул. Конякіна, 30
(ТЦ "Варшавський", 1 поверх)
(050) 388 90 27
(067) 639 13 89

Перелік відділень, цінні параметри та інші детальні умови дізнайтесь на сайті ideabank.ua або у спеціалістів банку за номером 0 800 50 20 30. Дзвінки в межах України зі стаціонарних та мобільних телефонів згідно з тарифами Вашого оператора. Державна реєстрація банків № 46 від 22.10.1991. Ліцензія НБУ №96 від 04.11.2011р.

НОМЕРИ ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907, 0967731037, 0668247160

4 820230 060010 >

Фото із сайту ukr.net.

Доброго дня вам, люди!

Фото з фейсбук-сторінки Віктора МАРТИНЕНКА.

13-літня українка отримала благословення від Його Всесвятості Варфоломія I.

Вселенському патріарху — букет білих квітів від юної волинянки

Два роки тому Марта Мартиненко з Нововолинська була на межі життя і смерті. Глава Православної церкви дізнався про неї й молився. І сталося диво

Віктор МАРТИНЕНКО

Одного разу, коли Вселенський патріарх Варфоломій йшов на службу у свій патріарший собор на Фанарі, до нього підійшов священник, екзарх в Україні, і попросив про молитву і благословення для дівчинки з Волині.

Він розповів, що дитина перебуває у важкому стані — на межі життя і

смерті. А її батько, під дверима реанімації захилюючись сльозами: дзвонить і настирливо просить: підійди, підійди, попроси, хай Патріарх помолиться і благословить її!

Варфоломій уважно вислухав. «Як, як її звати, Марта?» — знову перепитав ім'я. Благословив. І пішов молитися.

Під час тієї служби у хвилини того благословення відбулося те, чого сама Марта і її батьки ніколи не забу-

дуть. Бог її лишив на цьому світі. Вона одужала.

Минуло два роки. Та дівчинка з реанімації, про яку молився Варфоломій, приїхала у Київ, щоб подякувати йому особисто. І байдуже, що зламала того літа ногу, — й на милицях здолала сходи Андріївської церкви.

Хвилюючись, вона подарувала Патріарху букет білих квітів. «Ви і вдячність Вам будуть завжди у моєму серці», — хвилюючись, сказала дівчинка сивочолому главі православної церкви, який обійняв, поцілував і благословив її... На життя...

Фото Ірини КАБАНОВОЇ.

У звіринці формуватимуть новий котячий прайд: як тільки Ларс і Леда адаптуються, їх познайомлять зі старшими левіцями.

У Луцькому зоопарку з'явилися двоє маленьких левенят

Братика і сестричку по шість місяців. Чотирилапих назвали Ларс і Леда

Олена МИТРОФАНОВА

Тварин привезли з Миколаєва. Звідти, до слова, був і лев Нік, якого доставили до обласного центру Волині у 2004 році ще чотиримісячним малюком. Він мешкав у Луцькому звіринці до березня 2021-го, доживши до глибокої старості.

Із появою нових малюків тут формуватимуть нову лев'ячу сім'ю.

«Наразі маємо безліч приємних клопотів із цього приводу. По-перше, вже звели разом 16-річну Дашу (поважний вік для цього виду тварин) та Лану

(її Луцькому зоопарку подарували влітку минулоріч). Киці уже потоваришували. За ними можна спостерігати під час виходу на літньому майданчику вольтера. Натомість шестимісячні новоприбулі Ларс і Леда — на карантині (тому побачити їх вживу відвідувачам зоопарку наразі нереально). Нині вони адаптуються, вивчають нову територію. Згодом малюки познайомлять зі старшими левіцями, будуть зводити і вчити співіснувати», — розповіла директорка звіринця Людмила Денисенко. На це, найімовірніше, піде від двох до шести місяців.

У Шацькій громаді відгуляли фестиваль пончиків

На території центрального пляжу села Світязь це свято відбувається втретє і стало традиційним як для місцевих, так і для гостей Шацького краю

Ірина ПАСІЧНИК

Фестиваль пончиків розпочали з традиційного ярмарку, де тутешні господині пропонували смажені делікатеси всім охочим ними поласувати. Якої начинки лишень не було: чорниця, ожина, згущене молоко, мак, сир, вишня... Всі смаки годі й перелічити. Останнім часом популярними є пампухи з цілющими ягодами лохини. А для тих, хто не любить солодкого, господині приготували пиріжки з сосисками чи м'ясом.

Особливо креативні змайстрували красиві композиції з пончиків. Охочі робили світліни у фотозоні в стилі бабусиної оселі, а організатори розважали гостей веселими конкурсами: жінки годували пончиками чоловіків, спритники відгадували смак випічки. Під час фестивалю музичні дарунки звучали від народних колективів та відомих артистів.

Календар

27 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 6.25, захід — 20.15, тривалість дня — 13.50).

Місяць в Овні, Тельці. 19/20 день Місяця.
Іменинники: Аркадій, Феодосій, Михайл, Семен.

28 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 6.27, захід — 20.12, тривалість дня — 13.45).

Місяць у Тельці. 20/21 день Місяця.
Іменинники: Марія, Софія.

29 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 6.28, захід — 20.10, тривалість дня — 13.42).

Місяць у Тельці, Близнюках. 21/22 день Місяця.
Іменинники: Демид, Яків, Лаврентій, Борис.

30 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 6.30, захід — 20.08, тривалість дня — 13.38).

Місяць у Близнюках. 22/23 день Місяця.
Іменинники: Уляна, Мирон, Павло, Пилип.

31 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 6.31, захід — 20.06, тривалість дня — 13.35).

Місяць у Близнюках. 23/24 день Місяця.
Іменинники: Макар, Георгій, Денис, Іван, Уляна.

1 ВЕРЕСНЯ

Сонце (схід — 6.33, захід — 20.04, тривалість дня — 13.31).

Місяць у Близнюках, Раку. 24/25 день Місяця.
Іменинники: Андрій, Тимофій, Геннадій.

2 ВЕРЕСНЯ

Сонце (схід — 6.34, захід — 20.01, тривалість дня — 13.27).

Місяць у Раку. 25 день Місяця.
Іменинники: Серафим, Север'ян, Віктор, Максим, Світлана.

Магнітні бурі у вересні

Експерти прогнозують два потужні сонячні збурення на початку осені

Очікується, що перша магнітна буря буде 6 вересня, а друга — 26.

Погода

Серпень сумує за літом дощами й туманом

У лісах Волині з'явилися гігантські гриби-парасольки. Зазвичай діаметр шапок у серпні — 5–15 см. А днями наш колега Сергій Хомінський захоплювався їхніми аж надто кристалними капелюхами, діаметр яких сягає 20–25, а подекуди й 30 см. Досвідчені народні погодознавці стверджують: цей факт вказує на наближення дощової осені

А за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометцентру Василя Климюка, 27 серпня — хмарно з проясненнями, короткочасний дощ, вдень місцями гроза. Вночі та вранці місцями туман. Вітер південно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 8–13 градусів тепла, вдень — 16–21. За багаторічними спостереженнями, цього дня найтепліше було у 1951 році — плюс 32, найхолодніше — 1973-го, плюс 3 градуси.

28-го — хмарно з проясненнями, вночі короткочасний, а вдень невеликий дощ. Вітер південно-західний, 7–12 метрів за секунду. Нічна температура повітря — 8–13 градусів тепла, денна — 16–21.

29-го — хмарно з проясненнями, невеликий дощ. Вітер південно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 7–12 градусів тепла, вдень — 16–21.

У Рівному 27 серпня хмарно з проясненнями, дощ. Температура повітря від 11 до 20 градусів тепла. 28-го — хмарно з проясненнями, дощ, місцями сильний. На термометрі буде від 13 до 19 градусів вище нуля. 29-го — хмарно, дощ, грози. Температура повітря — 14–18 градусів тепла.

Ведуча рубрики
Мирослава КОЗЮПА.
Тел. 72-38-94

Політика

Святкування під знаком гігантоманії

Володимир Зеленський прагне увійти в історію. Але поки що його зусилля виглядають дещо бутафорно

Василь УЛИЦЬКИЙ

Візьмемо ненависного йому Петра Порошенка. Неодноразово перераховані його заслуги на президентській посаді, як-от: безвіз, Томос, децентралізація, декомунізація, Дорожній фонд, Закон про мову, закріплений у Конституції рух до НАТО та ЄС, стабілізація лінії фронту — це фундаментальні речі, які задали вектор руху країни на десятиріччя.

Досягнень такого рівня у Зеленського нема. Їх він замінив імітацією бурхливої діяльності. Часто доволі сумнівною, намагаючись, наприклад, запровадити паралельні свята та нагороди чи «перезапустити» старі.

Є звання «Герой України», найвищий ступінь відзнаки, а він запровадив нову — «Національна легенда України». Її, по-перше, отримала частина людей, які уже мають звання Героя, а по-друге, серед «легенд» виявилася співачка Софія Ротару, яка під час війни з Росією спокійно собі виступає в країні-агресорі. Що це за «легенда», якщо їй наплювати на загиблих і поранених, на мораль і принципи? Проста заробітчанка.

Є День Незалежності, День Конституції, День захисників і захисниць України, а тепер 28 липня буде ще й День української державності від Зеленського, який оголошується вихідним.

Плюс гігантоманія. Усі ці найвищі флагштоки. Або не потрібний — на думку авторитетних діячів — Великий герб. Усе яскраве і «велике», навколо якого можна створювати багато шуму. Десь, певно, виправдане, десь — ні. Але в сухому залишку це лише піар, у якому пред-

Зеленський нагороджує Ротару, яка під час війни з Росією спокійно собі виступає в країні-агресорі. Бо вони живуть за принципом «какая разница».

ставники «95 кварталу», звісно, мастаки.

А хочеться не тільки цього, а й

«Що це за «легенда», якщо їй наплювати на загиблих і поранених, на мораль і принципи? Проста заробітчанка.»

реальних справ. Судова реформа, медицина, освіта, екологія, пенсійне забезпечення, реальна українізація, боротьба із крадіжками та хабарництвом, шкутильгаюча економіка — є безліч проблем, які потребують кропіткої праці і діалогу з народом. І тут не зарадиш «ві-

досіками» та швидкими рішеннями ручного РНБО, не завжди, до речі, правовими.

Втім, Володимир Олександрович має ще два з половиною роки — може, на щось справді фундаментальне і сподобиться...

Хоча — ні, є такі одне важливе досягнення нашого глави держави — він не погодився на «мир» на російських умовах (а фактично капітуляцію), тобто, не став домовлятися десь «пасередінке», як сам казав. Бо багато хто боявся, що піддасться Путіну. Звісно, активні українці не дали б йому цього зробити. Але, як для Зеленського, це справді багато — почати підозрювати, що війна триває не тому, що на ній хтось заробляє, а тому, що Росія — споконвічний ворог. І це без іронії. ■

Новини одним абзацом:

● 24 серпня Верховна Рада у першому читанні прийняла скандальний законопроект «Про великий Державний Герб України». «За» проголосувало 257 народних депутатів (у другому читанні потрібно буде 300 голосів). Фракції з проукраїнської опозиції «Голос» та «Європейська Солідарність» не голосували у повному складі. Як відомо, авторитетні діячі та історики неодноразово критикували ідею Великого герба, заявляючи, що Тризуб — цілком самодостатній символ. З волинських депутатів «за» проголосували В'ячеслав Рубльов та Валерій Стернійчук зі «Слуги народу». Степан Івахів, Ірина Констанкевич та Ігор Палиця із фракції «Партія «За майбутнє» були відсутні. І лише Ігор Гузь сказав «ні» ідеї Великого герба, яку ще на початку 1990-х підкинули комуністи, сподіваючись, очевидно, побачити на ньому серп та молот.

● У День Незалежності 22-річний провокатор кинув зеленою в Петра Порошенка. Інцидент трапився під час вшанування Героїв Небесної сотні, яке відбувалося разом із родиною загиблого морпіха Ярослава Журавля. «Не хотів цього говорити, але вимушений сказати. Володимире Олександровичу, я розумію: страшно. Я розумію, що ви волонтерів, військових, справжніх патріотів боїтеся більше, ніж

Путіна. Не намагайтеся нас зупинити вашою зеленою шмаркльою. У вас нічого не вийде, хоча зараз ви сховали цих негідників на Банковій», — звернувся Порошенко до Зеленського під час виступу перед прихильниками на Співочому полі одразу після участі у Марші патріотів.

● Президент Володимир Зеленський запровадив нову державну нагороду — «Національна легенда України» і вручив її сімом українцям: «Національна легенда української поезії» — Юрій Рибчинський, «Національна легенда українського живопису» — Іван Марчук, «Національна легенда українського футболу» — Олег Блохін, «Національна легенда української хореографії» — Мирослав Вантух, «Національна легенда українського балету» — Олена Потапова, «Національна легенда української музики» — Софія Ротару. Також нову нагороду отримав посмертно видатний композитор Мирослав Скорик. Президент вручив її його дружині.

● Історик та релігієзнавець Андрій Ковальов заявив, що Президент України Володимир Зеленський запросив Вселенського Патріарха Варфоломія (перебував у Києві на День Незалежності і мав зустріч із главою держави. — Ред.) взяти участь у традиційному мо-

лебні за Україну у Софії Київській до Дня Незалежності, але в останній момент скасував це рішення через шантаж. «Сталось це на вимогу ділків Російської православної церкви в Україні... Навіщо Зеленський запрошував Всесвятійшого Патріарха Варфоломія, щоб потім не запросити його на молитву до Софії і на урочисте засідання до Верховної Ради України?» — написав Ковальов.

● Глава держави Володимир Зеленський з нагоди Дня Незалежності підписав укази щодо присвоєння почесного найменування підрозділам армії. Загалом було відзначено 14 полків та бригад. Серед них — 54 окремих розвідувальний батальйон Сухопутних військ Збройних сил України, який отримав почесне найменування «імені Михайла Тиші». Михайло Тиша, кушнір у місті Звягель (нині Новоград-Волинський), при появі на Волині українського війська у 1648 році зібрав полк народного ополчення і організував кілька вдалих рейдів углиб Волинського воєводства, у тому числі й до Луцька. 1 вересня 1648 року здобув його. Також завоював і утримував Остріг, Рівне, Клевань, Олику. Під час походу 1648-го Богдана Хмельницького до Замостя був звягельським сотником Волинського (Звягельського) полку. ■

Погляд

Василь УЛИЦЬКИЙ,
редактор відділу
політики «Газети Волинь»

«Велике читання» про «Велике будівництво»

Або відповідь силачу Василю Вірастюку

Нещодавно обраний на довиборах у Верховну Раду народний депутат-«слуга» від Івано-Франківської області, відомий стронгмен Василь Вірастюк поскаржився, що на багатьох ділянках доріг, які ремонтуються, відсутні наліпки «Велике будівництво». На його думку, відсутність табличок ініціативи Володимира Зеленського дає можливість «маніпулювати громадами».

Ці слова спонукали ще раз повернутись до теми, де справді багато маніпуляцій та піару. Але з чийого боку?

Підкреслюють, що «Велике будівництво» — це програма Володимира Зеленського. Але ж насправді вона є віртуальною. От дивіться. Не так давно дуже багато новин було присвячено спорудженню нової школи у селі Вербка біля Ковеля. Вартість її зведення — 56 мільйонів гривень. 50 мільйонів — це кошти Державного фонду регіонального розвитку (ДФРР), а 6 — місцевих бюджетів. ДФРР — це бюджетна програма, яка існує — увага! — вже 9 років, а не нова програма Зеленського. Кошти у ній розподіляються пропорційно між областями за чітко визначеними критеріями. Школи за гроші ДФРР будувались і до нинішнього глави держави (навчальний заклад у Вербці, до речі, почали зводити ще у 2018-му). А куди спрямовувати місцеві кошти, вирішують місцеві депутати.

Реконструкція, наприклад, приймального відділення у Луцькій міській клінічній лікарні обійшлася у 34 мільйони гривень, з яких місцевий бюджет взагалі виділив ліву частку — 24,5 мільйона. Але написали, що то президентська ініціатива. Невже пан Зеленський приходив до луцьких депутатів і переконував їх правильно проголосувати?

Де ж тут власне президентська ініціатива з розписаними критеріями, фінансуванням тощо? Не видно. Просто склались грішми із різних вже існуючих програм, додали з місцевих бюджетів — і подякували за це все Зеленському.

Дороги? До 2016-го їх фінансували за залишковим принципом. А після Революції гідності Верховна Рада створила Дорожній фонд (ДФ), Кабмін розробив порядок спрямування коштів і, починаючи з 2018 року, фонд запрацював. Але ж ні Володимир Зеленський, ні його депутати-«слуги» не мають жодного стосунку до цього. ДФ теж створили ще при «папередніках», а нинішні владці тільки користуються ним (при цьому кілометр дороги, кажуть, зараз чомусь обходиться значно дорожче).

Наведення порядку у дорожньому будівництві, до речі, — це одна з основних заслуг владної команди часів Порошенка. Бо питання ремонту, будівництва, належності автодоріг було вирішене системно. Хоч і в цьому випадку чомусь кажуть, що шляхи будуються в рамках програми Зеленського. Ні, насправді завдяки тому, що хтось іще до нього додумався створити ДФ.

Тому повторюю запитання: у чому ж полягає президентська програма? Хіба що в тому, що провели конкурс і обрали підрядника для виготовлення наліпок «Велике будівництво».

Але хіба не це, шановний пане Вірастюк, якраз і є маніпуляцією?

P.S. «Велике будівництво» — це ніби як редакція оголосила акцію «Велике читання». Раніше ви гортали «Газету Волинь» просто так, а віднині по-новому — в рамках нашої програми «Велике читання». ■

Запитайте в народі

Фотоколлаж із сайту politics.comments.ua.

Громадяни оцінили їхній внесок у ствердженні нашої країни.

Порошенко очолив рейтинг політиків, які зробили найбільше для України

Видатними державниками українці також вважають Леоніда Кучму та В'ячеслава Чорновола (всі на фото)

Петро МАКАРУК

П'ятий Президент України, лідер «Європейської Солідарності» очолив рейтинг політиків, які зробили найбільше для зміцнення державності та суверенітету нашої країни від часу проголошення незалежності в 1991 році.

Про це свідчать результати загальнонаціонального дослідження, проведеного Фондом «Демократичні ініціативи»

Чинний Президент нашої країни Володимир Зеленський зайняв п'яту позицію рейтингу (його прізвище назвали 5,6% опитаних).

Імені Ілька Кучеріва спільно з соціологічною службою Центру Разумкова з 29 липня по 4 серпня 2021 року. Респондентів попросили назвати політика чи політиків, які, на їхню думку, зробили найбільше для України. Запитання було відкритим, без варіантів відповіді (тобто, респонденти повинні були самостійно назвати їхні прізвища).

Відтак, 10,2% опитаних заявили, що вклад п'ятого Президента Петра Порошенка найбільший для зміцнення державності та суверенітету України.

Далі в рейтингу йде другий президент України Леонід Кучма (йому віддали перевагу 10% респондентів).

На третій позиції — очільник Народного руху України В'ячеслав Чорновіл (8,5%), а на четвертій — перший президент України Леонід Кравчук (6,1%).

Чинний глава нашої країни Володимир Зеленський зайняв п'яту позицію рейтингу (його прізвище назвали 5,6% опитаних).

На шостій позиції — тре-

тій президент України Віктор Ющенко (5,4%), а на сьомій — лідерка «Батьківщини» Юлія Тимошенко (4,6%).

Президент-втікач Віктор Янукович отримав 2,2% згадок респондентів (восьма позиція). Замикають «десятку» Левко Лук'яненко — 1,2% та Микола Азаров — 1,1.

Не змогли визначитися з відповіддю 24,8% громадян.

Опитано 2019 осіб віком від 18 років. Теоретична похибка вибірки не перевищує 2,3%.

ДО РЕЧІ

Петро Порошенко був першим главою держави, який послуговувався англійською на високому рівні. Він спокійно давав інтерв'ю закордонним журналістам цією мовою (знає також польську, румунську та болгарську, хоч і не відомо, на якому рівні).

Трохи розмовляє англійською і Володимир Зеленський. Він не може послуговуватися нею на високому переговорному рівні, проте у неформальній обстановці намагається її використовувати.

Інші президенти України публічно англійською мовою не говорили і навіть невідомо, чи вивчали її.

ЦИТАТА

Петро ПОРОШЕНКО:

«Мене запитали: які головні досягнення України за 30 років незалежності? Моя відповідь:

європейська перспектива. Як би нам не перешкождали в Росії чи всередині країни, ми рухаємося до європейської родини народів. Україна повинна там бути.

Закріплення у Конституції шляху до ЄС та НАТО — гарантія нашої незалежності, одна з ключових перемог. Це сповнює нас гордістю за Україну та впевненістю, що ми здатні перемагати!» ■

Знай наших!

Волинянин першим відкрив вогонь по російських окупантах

Захисник України зі Старосілля Микола Лавренчук 24 серпня отримав з рук Президента України Володимира Зеленського медаль «За військову службу»

Олена БОРИСОВА

Микола став на захист України, щойно розпочалася війна на Сході. Він першим відкрив вогонь по ворогу в 2014 році. Тоді за наказом командира роти Вадима Сухаревського кулеметник погасив вогневу активність противника і допоміг спецпризначенцям «Альфи». Фактично з першою чергою його кулемета і розпочалась активна фаза війни з російським окупантом.

Воював у Слов'янську, обороняв Луганський аеропорт, пройшов найгарячіші бої у Ге-

Спочатку героїзм нашого земляка визнав народ, а тепер й держава.

оріївці, Лутугині, Хрящуватому, Новосвітлівці, Красному, Круглику, Переможному.

Коли Микола був на фронті, у рідному Старосіллі, що на Маневиччині, помер його батько, який так і не дочекався сина-героя...

Волинянин спочатку служив командиром відділення, потім — головним сержантом взводу, а тепер він — головний

сержант батальйону. Він професійно займається швидкісною стрільбою, у складі команди бригади став переможцем минулорічної першості серед частин ДШВ і бронзовим призером першості Збройних сил України.

У жовтні 2015 року Микола Лавренчук отримав відзнаку — Народний Герой України. ■

«Про орден — згодом, бо ж чекають хворі»

Сотні вітань від вдячних пацієнтів отримує в ці дні завідувач відділення Волинської обласної клінічної лікарні Олег Яковенко (на фото), лікар-пульмонолог вищої категорії, кандидат медичних наук, член Європейського респіраторного товариства. 3 нагоди Дня Незалежності України Президент Володимир Зеленський відзначив його працю орденом «За заслуги» III ступеня

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

Учора вранці, коли ми за телефонували Олегу Яковенку, щоб поздоровити його із заслуженою нагородою, то почули звичне: «Я в лікарні біля пацієнтів. Про орден — згодом, бо ж чекають хворі». А свої

відчуття у зв'язку з відзнакою сформулював дуже коротко: «Служу народу України!».

Саме Олег Яковенко, як авторитетний лікар-пульмонолог, у квітні минулого року очолив відділення для хворих з ускладненнями коронавірусної інфекції обласної клінічної лікарні, допоміг подолати важку недугу сотням волинян. У протистоянні пандемії значну роль відіграв і його активна просвітницька робота.

— Олег Костянтинович ділиться своїми напрацюваннями з колегами, публікує статті на тему лікування пацієнтів із COVID-19, бере участь у наукових конференціях. Він є прикладом того, як потрібно вдосконалювати свій професійний рівень. Дуже раді за нашого керівника, — сказав лікар Анатолій Приймак. ■

Фото із сайту clinicaltrgycough.com.ua.

«Ти у мене єдина»

Ювілейну марку з «Молитвою за Україну» погасили в центрі Луцька

Дош не завадив волинянам презентувати цю філателістичну продукцію на Театральному майдані. Такі ж заходи відбулися в кожному обласному центрі

Леонід ОЛІЙНИК

Укрпошта ввела в обіг конверт із оригінальною маркою «30 років Незалежності України», на якому надрукована символика головного державного свята. Як розповів директор Волинської дирекції підприємства Іван Люсак, ілюстрацією до конверту стала робота Романа Михайлюка. Їх випущено тиражем у 350 тисяч примірників.

Головний волинський поштар зачитав уривок із вірша «Молитва за Україну» юної літераторки Олександри Бурбело, що надрукований на марці:

«І я свою молитву долучаю
За Україну, що в світах одна,
Така квітуча й пишна, наче з раю,
Для нас усіх дарована вона!»

Іван Люсак зачитав уривок із вірша «Молитва за Україну» Олександри Бурбело.

Для церемонії погашення виготовили спеціальний штемпель, який відразу після процедури знищили. Участь у заході взяла голова обласної ради Григорій Недопад та луцький міський голова Ігор Поліщук. ■

■ Знай наших!

У Ковелі – найвищий пам'ятник Шевченку в Україні

Цими днями його внесли до Національного реєстру рекордів

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

Постав у бронзі «Апостол правди і свободи» у місті залізничників 22 серпня 2005 року. Це робота скульптора Володимира Шолудька. А напередодні 30-річчя незалежності нашої держави представник Національного реєстру рекордів України Олег Волочков спеціально приїхав до Ковеля, щоб зробити заміри пам'ятника.

«Висота монумента 7 метрів 90 сантиметрів.»

Він зафіксував, що висота його 7 метрів 90 сантиметрів.

Гість вручив сертифікат, котрий засвідчує рекорд, пресекретарю ГО «Асоціація осіб з інвалідністю «Добродія в дії» Ользі Яренчук, яка подала ідею та збирала необхідні кошти для її втілення.

Такий же сертифікат от-

І вишиванка пасує Кобзарю.

римав і міський голова Ігор Чайка. Він найперше подякував ініціаторці події та запевнив, що кошти, зібрані на реєстрацію рекорду, будуть відшкодовані.

А також згадав добрим

словом своїх попередників Анатолія Семенюка та Ярослава Шевчука, всіх, хто доклав зусиль для встановлення величезного пам'ятника Тарасові Шевченку в Ковелі. ■

■ Випробувано на собі

Керівники Ковеля так пересіли в інвалідні візки

Освоїти незвичайний вид транспорту перший заступник міського голови Тарас Яковлев вирішив задля того, щоб перевірити доступність міської інфраструктури для маломобільних груп населення

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

«Якби чиновники хоча б на день пересіли з іномарок в інвалідні візки...» — під таким заголовком у «Волині» за 12 серпня цього року було опубліковано розповідь про громадську організацію «Добродія в дії», яка об'єднала молодих ковельчан з ураженнями опорно-рухового апарату. І посадовці дослухалися до цієї поради. Нещодавно вони на власному досвіді переконалися, як непросто пересуватися на візках вулицями міста. Адже з'їзди з тротуару на «зебру» облаштовані не скрізь, пандуси часто збудовані задля «галочки» і ними візочники не можуть скористатися, а тому у більшість магазинів їм не потрапити.

Також місця для паркування, визначені для автомобілів людей з інвалідністю, бувають зайняті. Така проблема є біля магазину «АТБ», що на вулиці Незалежності, Привокзальної площі та поряд із Брестським ринком.

Заступник міського голови Наталя Маленицька спробувала у візку здолати маршрут від будинку ради до центральної бібліотеки. Це далось непросто. Але керівники міста обіцяють, що у цьому році на частині вулиці буде замінено бруківку на тротуарі і там усі з'їзди відповідатимуть нормам. Також доступнішим стане і приміщення стоматполіклініки. Тарас Яковлев доручив головному архітектору Ковеля Людмилі Мураї попрацювати з адміністраціями магазинів, аптек, аби там зробили зручні пандуси, встановили кнопки виклику. Він сказав, що і під час реконструкції прибудинкових територій подбають про належні умови для людей з інвалідністю. ■

■ Кримінал

«Улов» прикордонників: контрабандні цигарки і закохані алжирці

Військовослужбовці відділу «Рівне» Волинського загону нещодавно виявили за кількасот метрів від українсько-польського кордону гумовий човен та пакунки із сигаретами. Також вони затримали пару з Алжиру, яка намагалася незаконно потрапити до ЄС

Марія КАЦУК

Цього разу невідомі планували переправити через Західний Буг 10 ящиків контрабандного товару, повідомили в західному регіональному управлінні Держприкордонслужби України. На польський берег мали доставити 5 тисяч пачок безакцизних цигарок різних марок. Але цьому завадили охоронці кордону. Виявлені пакунки вони передадуть співробітникам ДФС. Тривають заходи з пошуку та встановлення осіб, причетних до спроби незаконного переміщення сигарет.

Із контрабандою тютюнових виробів волинські прикордонники часто мають справу, а от порушники, які виправдовують свої дії коханням, напевне, трапляються рідше. Отримавши інформацію про рух невідомих у напрямку держрубежу, військовослужбовці відділу «Рівне» взяли за пошук і за 500 метрів до кордону натрапили на двох осіб.

З'ясувалося, що це громадяни Алжиру. Жінка кілька днів тому прибула в Україну, аби навчатися в київському виші. Чоловік перебував нелегально в одній із країн ЄС. Коли він дізнався, що його наречена в Україні, вирішив будь-що зустрітися з нею. Незаконно перетнувши кордон, алжирець подався до столиці. Однак довго залишатися в Україні пара не планувала. Разом закохані вирішили повз пункти пропуску потрапити до ЄС, проте були затримані. Долю іноземців вирішить суд. ■

■ Пульс тижня

Фото із сайту pershyj.com.

Волинський соловейко отримав гран-прі у Скадовську

Ярослав Карпук (на фото) зі Старої Виживки став переможцем благодійного дитячого фестивалю «Чорноморські ігри», який відбувся на Херсонщині

Іван ПЕТРУК

Вперше за історію проведення цього конкурсу гран-прі отримали одразу двоє фіналістів: Ярослав Карпук і Софія Самолук. Наш земляк розповів журналістам, що готувався до «Чорноморських ігор» майже рік і аранжування для конкурсної пісні створював самостійно.

Нині юнак готується до навчання у Київській муніципальній академії естрадного та циркового мистецтва. А у 2019 році Ярослав Карпук став фіналістом вокального шоу «Голос. Діти». ■

Біля знаменитого озера буде ще й диво-парк

А створять його у селі Світязь Ковельського району учні місцевого ліцею під керівництвом учительки хімії Ніни Озімок, щоб привернути увагу до змін клімату

Марія КАЦУК

Висаджувати дерева поблизу навчального закладу школярі почали у 2006 році. А торік Ніна Озімок взяла участь у конкурсі ідей з екосистемної адаптації природного середовища та виграла грант на суму 10 тисяч євро від Міністерства довкілля Німеччини. Як розповіла вчителька виданню «Zaxid. Net», ці кошти вклали у дендропарк та «екологічну стежку».

Зокрема, висадили декоративні кущі та алею із 250 самшитів, яка згодом стане живою зеленою огорожею. Невдовзі тут встановлять стенди з інформацією про адаптацію до змін клімату, місцеву флору і фауну, правила поведінки на природі. Також на території шкільного парку заклали нову альпійську гірку, на якій «оселилися» тиси, ялівці, барбариси та квіти.

Тепер у центрі села на території у майже два гектари, яка раніше була смітником і пустирем із дикими грушами, яблунями та аличею, з'явився гарний зелений оазис. «Ми показуємо, як висаджування дерев допомагає пристосуватися до змін клімату, робимо це з пізнавальною та виховною метою», — розповіла Ніна Озімок. — Завдання проекту — продемонструвати екосистемний підхід з адаптації до зміни клімату в резерваті «Західне Полісся».

До речі, ліцеїсти зі Світязя — серед переможців Всеукраїнського конкурсу з квітництва та ландшафтного дизайну «Квітуча Україна», тут активно діє екологічна агітбригада, діти вчать бути з природою на ви. ■

«Липові» сертифікати про щеплення — не вихід

Із 5 серпня прикордонники Волинського загону виявили шість підроблених довідок про вакцинацію, за якими намагалися в'їхати як іноземці, так і українці

Іван ПЕТРУК

Як розповів журналістові Андрію Гнатюку начальник загону Сергій Лозинський, лише 19 серпня в пункті пропуску «Ягодин» виявили трьох українців із фальшивими сертифікатами. Прикордонники закликають не вдаватися до таких порушень, адже в служби є можливість перевірити, чи довідка справжня.

В'їхати в Україну можна за наявності протиковідних документів. Українці, якщо таких не мають, мусять піти на 10-денну ізоляцію або здати ПЛР-тест для її припинення. Також Сергій Лозинський наголосив, що в пунктах пропуску вже не проводять тестування на ковід. ■

■ Пульс тижня

На Горохівщині гучно відсвяткували сторіччя Мар'янівки

Тисячі людей зібралися на урочистості з нагоди Дня селища

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

Свято влаштували неподалік місцевого цукрового заводу. Там облаштували головну сцену дійства, біля якої не було де й яблуку впасти. На ювілей приїхали зірки вітчизняної естради: гурти «ТІК», Art haos, співак Роман Скорпіон. Крім того, свою творчість глядачам дарували волинські фольклорні колективи. Протягом усього дня у селищі відбувалися конкурси, ярмарки, майстер-класи, спортивні змагання. Дійство завершилося грандіозним салютом. ■

Волинянка утримувала людей у трудовому рабстві

Знаходила чоловіків на базарах і автостанціях обласного центру, обіцяючи добру зарплату

Тетяна МЕЛЬНИК

60-річну жительку села Вербаїв Луцького району викрили цьогоріч у червні.

Жінка тривалий час здійснювала трудову експлуатацію громадян, які перебували в уразливому стані. Підшукувала потенційних працівників на ринках та автостанціях Луцька, пропонувала доглядати велику рогату худобу й обіцяла зарплатню за це. Опісля відвозила чоловіків до місця, де розташовані господарські приміщення, забиравала в них документи, поселяла громадян у хліві разом із тваринами. За роботу підприємця не розраховувалася, ба більше — погрозувала фізичною розправою, якщо працівники залишать територію господарства.

Незаконну діяльність зловмисниці припинили поліцейські. Їй оголосили підозри у торгівлі людьми та викраденні документів. Трьох чоловіків, які перебували у трудовому рабстві, звільнили.

Обвинувальний акт слідчі вже скерували до суду. Фігурантці загрожує від п'яти до дванадцяти років позбавлення волі. ■

Неповнолітній хуліган запустив цеглиною... у провідника поїзда

Інцидент трапився у Рожищі Луцького району

Лєся ВЛАШИНЕЦЬ

На залізничній станції міста багатьох пасажирів обурив вчинок невідомого підлітка. Люди помітили, як хуліган кинув цеглину в провідника потяга «Ковель — Одеса», який уже почав рушати. Очевидці зауважили, що бешкетнику на вигляд було років 15. Нині його шукають правоохоронці. Поліцейські закликають волинян розповідати дітям про наслідки таких вчинків. ■

■ Про це говорять

І гордо прапори сіяють на незалежній Українській землі

23 серпня у Луцьку та Рівному підняли найбільші в регіонах стяги розміром 8 на 12 метрів. Замайорили вони на висоті 50 метрів в обох обласних центрах

Леонід ОЛІЙНИК

Церемонії підняття знамена відбулися синхронно у столиці та інших регіонах країни. Під час дійства на Київському майдані у Луцьку присутні на великому екрані мали змогу побачити, як проходили урочистості в різних містах України.

Про історичну важливість свята говорили у своїх промовах голова обласної державної адміністрації Юрій Погуляйко, заступник очільника облради Юрій Поліщук та луцький міський голова Ігор Поліщук.

Керівник виконавчої гілки влади вручив видатним жителям краю державні нагороди. Зокрема, посвідчення про присвоєння звання заслуженого лікаря України отримала медична директорка КНП «Любомльське ТМО Любомльської районної ради» Наталія Ліщук, заслуженим донором України став лучанин Петро Гордій, заслуженим художником — Тетяна Ядчук-Богомазова.

«Ця дата має бути «всередині» кожного українця — там, де ти себе таким ідентифікуєш.»

Також декількох волинян відзначили подяками Прем'єр-міністра України, РНБО та облдержадміністрації. Ключі від нової квартири отримав учасник АТО Сергій Леухін.

На захід прийшли не лише чиновники та депутати, місцеві мешканці, з якими нам вдалося поспілкуватися, кажуть, що вважають цей день великим святом, тому не могли оминати такої події.

— Ця дата має бути «всере-

Фото Леоніда ОЛІЙНИКА.

Нові флагштоки напередодні свята спорудили в кожному обласному центрі країни.

дині» кожного українця — там, де ти себе таким ідентифікуєш. Тому я з родиною сьогодні тут, під цим флагштоком, у колі тих, хто відчуває себе справжнім громадянином нашої держави, — розповіла лучанка Юлія Гринчук. Таку ж думку висловила інша мешканка обласного

та небадужі рівняни.

Прапор встановлено на майдані Просвіти, неподалік ОДА. Він має стати одним із основних елементів меморіалу Героїв Небесної сотні та воїнів АТО/ООС, який планують облаштувати невдовзі.

Цього року Президент України Володимир Зеленський піднімав державне знамено у географічному центрі України — Черкаській області.

Найвище синьо-жовтий стяг затріпотів у Києві — на висоті близько 90 метрів. Розмір цього полотнища — 16 на 24 метри.

70-метровий флагшток цього року мав з'явитися і в Херсоні. Але трапився курйоз: велетенська металева конструкція впала на «лексус» начальника управління будівництва і фінансового забезпечення облдержадміністрації Віталія Караванова. За іронією долі, саме він мав стежити за будівництвом об'єкта. На щастя, внаслідок інциденту ніхто не постраждав. ■

■ Колесо історії

У Ратневі знайшли найстаріше зерно в Україні

Про це можна довідатись із наукового видання «Різномасові пам'ятки поблизу села Ратнів на Волині. Дослідження 2015 року», яке презентували у Луцьку 20 серпня

Аліна ВІТИНСЬКА

У книжці розповідається про унікальні археологічні знахідки на околицях села, які досліджували впродовж 6 років археологи. Видання представив один з авторів, науковий співробітник відділу археології Криму та Північно-Західного Причорномор'я Інституту археології НАН України кандидат історичних наук Сергій Теліженко.

У книзі представлені артефакти, які були виявлені під час розкопок впродовж 2014–2015 років. Ці знахідки нині передані до фонду Волинського краєзнавчо-

го музею. Загалом їх близько чотирьох тисяч.

— У нас є унікальна інформація про розкопки з археозоології. Є прекрасний аналіз антропологічних досліджень, присвячений потрібному похованню на вулиці Коршівській у Ратневі. Величезний інтерес становлять дослідження слов'яно-руських об'єктів, у тому числі зернові ями, що копіювала форму піфоса, — розповів Сергій Теліженко.

Ініціатором досліджень був настоятель місцевої церкви Святої Параскеви архимандрит Онуфрій, якому максимально сприяв у цій

справі директор місцевого СГПП «Рать» Віктор Шумський.

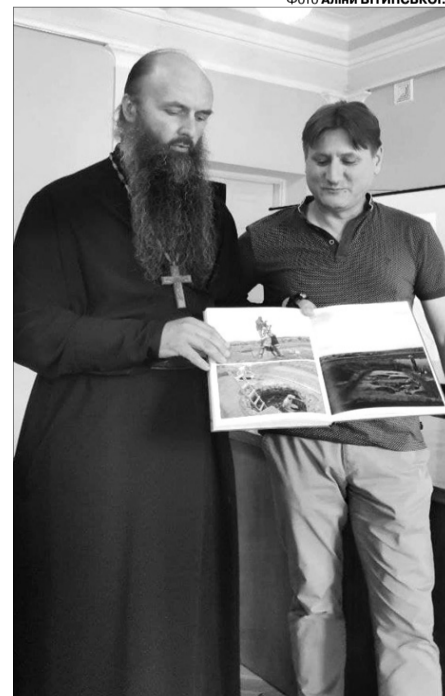
— Це викликати певний інтерес у дітей і молоді, які завжди хочуть дізнатися щось більше про історію рідної землі. А про 2014 рік дослідники готуватимуть окрему монографію. Він знаменний тим, що у Ратневі знайшли найдавніше зерно України, якому близько семи тисяч літ... Ми, ратнівчани, радіємо з цього. Хочеться, аби це посприяло ствердженню нашої духовності, історії, державності, — поділився отець Онуфрій.

Книгу планують видати тиражем у 300 примірників. Перші 20 уже побачили світ. ■

Відео з презентації — на сайті volyn.com.ua.

Фото Аліни ВІТИНСЬКОЇ.

Ініціатор дослідження отець Онуфрій та археолог Сергій Теліженко на презентації видання.

■ Герой нашого часу

Рівненський коп – у голові
колони патрульних

На День Незалежності, 24 серпня, Хрещатиком вперше в історії незалежної України у складі параду військ крокували поліцейські

Мирослава КОЗЮПА

Ще під час першого відкритого тренування у мережі з'явилася відверта критика, начебто начальник патрульної поліції Рівненщини Сергій Мерчук не заслугове брати участь в урочистому марші. У відповідь підполковник Олексій Білошицький зазначив, що 30-річний Звіробій (таке псевдо він використовував, коли був заступником командира третього взводу батальйону «Азов») — простий волинський хлопець (народився у селі Холоневичі Ківерцівського району). «Кров і піт вивели його на парад. Військовий лицей. Революція гідності — 35-та сотня «Волинська Січ». З листопада до кінця лютого. Поранення у груди. 20 лютого — штурм Інститутської під час розстрілу... Виносив поранених... Одразу з Майдану — «Азов» — заступник командира взводу. Старобешеве, Амвросіївка, Мар'їнка, Широкине, Седово-Новоазовськ. Поранення і контузія... А зараз — служба в одному з кращих підрозділів патрульної поліції — Рівненська область. Командир. Знайомтесь. Слава Україні! Героям слава!» — коротко розповів начальник департаменту патрульної

Фото із фейсбук-сторінки Сергія МЕРЧУКА.

поліції України. До слова, Сергій Мерчук нагороджений орденом

«Сергій Мерчук нагороджений орденом «За мужність» та медаллю «Захиснику Вітчизни».

«За мужність» та медаллю «Захиснику Вітчизни». Також переможець редакційної акції газети «Волинь» «Герої нашого часу» в березні 2014 року.

Сам Сергій Мерчук після параду поділився враженнями.

«30 років Незалежності України і я її ровесник! Бачу її здобутки і поразки, живу і розвиваюсь, як вона, втрачаю і здобуваю, б'юся за справедливість і за її землю, разом плачу на похоронах Героїв... Сьогодні було чергове круте випробування в моєму житті — я знову повернувся на Майдан, вже як офіцер поліції, який має за честь іти в одному строю з тисячами військовослужбовців, моряків, правоохоронців! Гордості немає меж, коли парадні розрахунки вітаються і проходять стройовим кроком, таким чином віддаючи шану один одному.» ■

■ Алкоголь — зло

Жінка встромила чоловікові ніж
у груди і втекла у сусіднє село

В ізоляторі тимчасового тримання перебуває 44-річна жителька села Мошків, яка поранила 61-літнього співмешканця, від чого той помер. Жінці тепер загрожує до 10 років позбавлення волі

Ірина ПАСІЧНИК

Повідомлення від медиків, які доставили до лікарні по-

терпілого, надійшло до поліції 19 серпня близько 22-ї години. На місце події одразу виїхала слідчо-оперативна група, яка встановила, що тілесні ушкодження чоловік отримав удома. Співмешканці вкотре вживали алкогольні напої, але під час застілля між ними виник конфлікт. У результаті жінка кухонним ножом вдарила його у груди.

Закривавлений чоловік прийшов до сусідів та попро-

сив викликати «швидку», після чого знепритомнів. Потерпілого госпіталізували. Попри вжиті реанімаційні заходи життя йому врятувати не вдалося — він помер від великої крововтрати.

Зловмисниця, злякавшись відповідальності за свої дії, втекла. Її виявили на одній із вулиць в сусідньому селі Лукарівка і затримали. Наразі вона жодних показань не дає. Відомо лише, що раніше не судима, однак потрапляла в поле зору правоохоронців за вчинення адміністративних правопорушень. ■

■ Пульс тижня

На Рівненщині згоріло близько
гектара пшениці

Подобиці інциденту встановлюють правоохоронці

Ірина ПАСІЧНИК

У Рівненській області поблизу села Лопавше Дубенського району сталася пожежа на полях, де росте зерно.

В обласному управлінні ДСНС уточнили, що вогонь знищив близько гектара пшениці. Вогнеборці спочатку локалізували полум'я, а згодом ліквідували. Причини лиха поки невідомі. ■

Шахрай набрав кредитів на ім'я
своєї довірливої знайомої

Поліцейські повідомили про підозру жителю Рівненського району у несанкціонованому втручанні в інтернет-банкінг та незаконних операціях із картками

Мирослава СЛИВА

Наприкінці квітня цього року 20-річний житель селища Клевань попросив у малознайомої банківську картку та пін-код для отримання, з його слів, грошового переказу.

Того ж дня він несанкціоновано втрутився в автоматизовану систему інтернет-банкінгу, отримав доступ до її персональних даних і змінив номер мобільного на власний. Далі від імені потерпілої подав заявки до різних організацій, які займаються онлайн-кредитуванням, оформив та отримав кілька позик на загальну суму 3850 гривень. Наступного дня гроші перерахував на іншу картку, а «позичену» — повернув. Потерпіла звернулася по допомогу до поліції, коли спробувала зайти в інтернет-банкінг.

Поліцейські також перевіряють чоловіка на причетність до вчинення аналогічних злочинів. Раніше він потрапляв у їхнє поле зору за дії, пов'язані із незаконним обігом наркотиків, заволодіння транспортними засобами та майнові злочини. ■

РЕКЛАМА

Представництво польської агенції оголошує набір
працівників на склади брендового одягу на околицях м. Лодзі

✓ Обов'язки: комплектація замовлення, упаковка, сортування.

Робота в дві зміни по 8–12 годин 5–6 днів на тиждень.

✓ Заробітна плата – від 20 000 грн+премії.

✓ Безкоштовні обіди, чай, кава.

✓ Житло: 600 грн/міс, хороші умови про-

живання.

Зустрічає наш координатор.

Беремо по візах і по біометрії.

Виготовляємо запрошення під вакансію для відкриття візи, надалі бажаючи можуть подаватися на карту побиту.

Тел. вайбер UKR +38 050 845 45 80.

Повідомлення про оголошення конкурсу

Відповідно до статті 10 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», Постанови Кабінету Міністрів України від 15.02.2002 № 169 «Про затвердження Порядку проведення конкурсу на заміщення вакантних посад державних службовців», Мар'янівська селищна рада оголошує конкурс на заміщення вакантної посади начальника відділу містобудування та архітектури, комунальної власності, інвестицій — 1 штатна одиниця, головного спеціаліста — консультанта відділу освіти, молоді, спорту та охорони здоров'я — 1 штатна одиниця.

Вимоги до кандидатів:

1. Начальника відділу містобудування та архітектури, комунальної власності, інвестицій Мар'янівської селищної ради:

громадянство України, вища освіта не нижче ступеня магістра, спеціаліста за напрямками «Архітектура та будівництво» (архітектура будівель і споруд, містобудування, будівництво та цивільна інженерія), стаж роботи за фахом у сфері містобудування та архітектури не менше 3 років, вільне володіння державною мовою. Володіння комп'ютером на рівні досвідченого користувача.

2. Головного спеціаліста — консультанта відділу освіти, молоді, спорту та охорони здоров'я Мар'янівської селищної ради:

громадянство України, вища освіта не нижче ступеня магістра, спеціаліста, вільне володіння державною мовою, вміння надавати пропозиції, їх аргументувати та презентувати, вміння працювати в команді, володіння комп'ютером — рівень досвідченого користувача, досвід роботи з офісними програмами Microsoft (Word, Excel), навички роботи з інформаційно-пошуковими системами в мережі інтернет. Стаж роботи за фахом або службі в органах місцевого самоврядування, на посадах державної служби не менше 2 років.

Основні вимоги до кандидатів визначені згідно з типовими професійно-кваліфікаційними характеристиками посад посадових осіб місцевого самоврядування.

Заяви про участь у конкурсі та відповідні документи від кандидатів приймаються протягом 30 календарних днів від дня публікації оголошення про проведення конкурсу за адресою: вул. Незалежності, 26, смт Мар'янівка, Луцький район, Волинська область, щоденно з понеділка по четвер з 8.15 до 17.15, у п'ятницю — з 8.15 до 16.00, субота,

неділя — вихідні.

Особа, яка виявила бажання взяти участь у конкурсі, подає комісії з проведення конкурсу такі документи:

- 1) письмову заяву про участь у конкурсі;
- 2) автобіографію;
- 3) дві фотокартки розміром 4 x 6 см;
- 4) копію паспорта громадянина України;
- 5) копію (копії) документа (документів) про освіту;

6) заповнену особову картку встановленого зразка (форма П-2 ДС) з відповідними додатками;

7) копію військового квитка (за наявності).

8) декларацію про доходи особи, яка претендує на зайняття посади, уповноваженої на виконання функцій місцевого самоврядування, за 2020 рік.

Особи, які працюють у Мар'янівській селищній раді і бажають взяти у ньому участь, зазначених документів до заяви не додають;

Особа, яка виявила бажання взяти участь у конкурсі, може подавати додаткові документи стосовно досвіду роботи, професійної компетентності і репутації (характеристики, рекомендації, наукові публікації та інші).

Довідки за телефоном (050) 9200730.

Знай наших!
Оксана КОВАЛЕНКО

Начальник управління розвитку підприємства Юрій Гусев розкажує, як цехи стали своєрідними промисловими лабораторіями.

Випробувальна станція авіадвигуна імітує реальні умови літака.

Артем Шагута – електромеханік з ремонту та випробування електроустаткування цеху №2 із сином Давидом. Може статися, що хлопчина підхопить батькову справу.

«РОБИМО ТАКЕ, ПРО ЩО РАНІШЕ Й НЕ МРІЯЛИ»

В розмову вступає Юрій Гусев:
— Луцький авіазавод за радянських часів був частиною розгалуженої мережі військових авіаремонтних підприємств. У цей якості «Мотор» (а тоді ще не «Мотор», а 208-й авіаремонтний завод) тісно співпрацював з авіабудівними підприємствами СРСР, які на сьогодні є вже російськими. Саме від них до Луцька надходила технічна документація та комплекти запасних частин до авіаційних двигунів. Утім, відколи Україна стала незалежною, росіяни різко згорнули співпрацю. Був реальний ризик, що завод більше не зможе повноцінно функціонувати. Тоді керівництво підприємства прийняло дуже відповідальне рішення — ми більше не можемо бути простими ремонтниками. Колектив заводу розпочав рух у напрямку розвитку й удосконалення технологічних процесів відновлення деталей.

Мало просто вилучати і замінювати в двигуні несправні деталі, необхідно до мінімуму звести кількість деталей, які вже неможливо використувувати. Деталі з пошкодженнями почали відновлювати, ремонтувати, давати їм друге життя. Колектив заводу став перетворювати себе з авіаремонтників на авіабудівників. Ми навчилися самостійно виготовляти деталі, що потрібні для ремонту двигунів, — адміністрація підприємства робила все, щоб розвинути власну виробничу базу, закуповувати сучасне обладнання, підвищувати кваліфікацію працівників і постійно нарощувати інтелектуальний рівень виробництва. Зараз на різних рівнях часто звучить модне слово «імпортозаміщення». Трудовий колектив «Мотору» імпортозаміщенням почав займатися понад 25 років тому. Ветеран підприємства Юрій Гусев добре пам'ятає всі етапи пройденого шляху, адже сам був ініціатором багатьох нововведень. Він показує комплекс обладнан-

30 років Незалежності України

СИЛА В ЄДНАННІ!

На святковому фото з директором Володимиром Маракуліним – сім'ї найкращих працівників.

Гуди, «Мотор»!

Чимало волинян, коли мова заходить про Луцький «Мотор», можуть сказати, що вони причетні до цього підприємства, адже за понад 80-річну історію у його колективі склалися численні родинні династії. Однак далеко не всі волиняни, та навіть лучани, усвідомлюють, що завод нашого невеликого, але шанованого обласного центру лідирує у переліку підприємств державного концерну «Укроборонпром» і за тією роллю, яку він відіграє у справі забезпечення обороноздатності держави

Слюсар-випробувач цеху №6 Роман Мачулка знає, що працівник високорозвинутого підприємства мусить мати відповідні навички.

Устаткування на кшталт отакого є результатом співпраці з науковцями українських інститутів!

ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНЕ ОБЛАДНАННЯ НЕ ОБОВ'ЯЗКОВО МАЄ БУТИ ІМПОРТНИМ

В іншій будівлі нам демонструють величезний куб темно-зеленого кольору, оточений приєднаними до нього незрозумілими пристроями. Відсуваються вбік величезні дверцята, і ми бачимо внутрішній простір цього куба. Це установка електронно-променевого зварювання зі скороченою назвою ЕПУ, що слугує для зварювання деталей у вакуумі. За технічним завданням «Мотору» її створили фахівці Інституту електродозварювання імені Є. О. Патона Національної академії наук України. Це — унікальне обладнання, яке надає унікальні технологічні можливості. Юрій Гусев по-

казує невеликий сріблястий предмет циліндричної форми. Це гідроциліндр — елемент системи управління двигуном. На двигуні таких дванадцять. Вони працюють на реактивному соплі двигуна під впливом високої температури, близько 400 градусів. Відповідно з часом зношуються і з них починає витікати авіаційне паливо, що може призвести до катастрофи. Навіть російські виробники вважають, що ремонту цей циліндр не піддається. А за не-

ЯК АВТОМАТ КАЛАШНИКОВА

І це далеко не все, що ми почули і побачили під час екскурсії заводом. Нас вразила установка дедонаційного наплення, про яку Юрій Гусев розповідає, як про щось звичайне:
— Тут усе просто, як в автоматі Калашникова, — сюди подається спеціальний порошок і газ. Іскра — відбувається вибух, і порція газу-порошкової суміші зі швидкістю майже 1000 метрів за секунду вилітає з оцієї «гармати» в напрямку визначеного місця на деталі. З кожним пострілом наноситься до 3 мікрон надзвичайно міцного покриття.
А ви коли небудь чули про

«Ми цілком усвідомлено і з повним правом заявляємо, що без нас фронтової авіації України не існувало б.»

Подружжя Карпоків — Богдана, дефективник авіаційної техніки цеху №1, та Андрій, слюсар-випробувач двигунів цеху №3 — знають свою роботу до тонкощів.

Щоб мати можливість сьогодні показувати такі вражаючі фото, «моторцям» довелося вкласти багато зусиль і коштів, аби самостійно опанувати виготовлення деталей для ремонту двигунів. Адже за радянських часів їх бачити було проблем купувати в Росії.

мікроплазмову наплавку? А про зміцнення деталей за допомогою «бомбардування поверхні мікрокульками»? А електронний мікроскоп бачили? А ми і почули, і побачили. Нам показали просторі унікальні (і дивовижно чисті та охайні) цехи з розбирання й збирання двигунів та агрегатів, дільниці, де привітні симпатичні жінки у білих халатах та білих бавовняних рукавичках у лупу оглядають кожний міліметр деталей, щоб пересвідчитися у відсутності найменших дефектів. Ми захопили у грандіозні за розмірами бокси випробувальної станції авіаційних двигунів, де кожен відремонтований двигун повинен відпрацювати тестову програму в умовах набагато складніших, ніж на реальному літаку. Усе задля того, щоб лучський «Мотор» радував своїм гудінням, нечутним для міста, звичним для колективу у дуже важливим для держави.
Запитую, чи така ж картина й на інших авіазаводах. Мої гіді усміхаються, а тоді кажуть: — Складно порівнювати! Яка

делегация не приїде, то каже, що до вас треба приїжджати наприкінці турне по українських підприємствах, бо якщо з вас почати, то решта буде дуже блідо виглядати. Наш завод дійсно є підприємством європейського рівня. Навіть у східноєвропейських країнах колишнього союзу немає підприємств, які б могли змагатися з нами.
— Як так вийшло?
— Це вже історичний тренд. У Радянському Союзі було близько 65 військових авіаремонтних заводів. Тоді були такі вимпели, які вручалися переможцям соціалізму. Так-от, у радянський час ми нижче 3-го місця ніколи не опускалися. Тобто ще з тих пір у нашому колективі панувала психологія лідерів і переможців. Ці якості пригодилися, коли настали нелегкі часи і треба було виживати.
І ми ще у 1990-х почали створювати і розвивати власне виробництво запасних частин. А зараз можемо серйозно виготовляти понад 6 тисяч найменувань деталей та вузлів. Що-

рчний обсяг власного виробництва деталей перевищує 50 млн гривень.
— То що, «Мотор» — це підприємство без проблем?
— Менш за все ми б хотіли, щоб у наших читачів склалося саме таке враження. Директор нашого підприємства заслужений машинобудівник України Володимир Маракулін не втомлюється повторювати, що база стратегія «Мотору» — це невпинний розвиток. За його ініціативою колектив заводу впроваджує цілий ряд проектів, — каже Юрій Гусев. — Так, ми перші серед підприємств ДК «Укроборонпром» почали впроваджувати програмний комплекс управління ресурсами підприємства «ІТ-Ентерпрайз», що включає в себе 19 підпроектів, серед яких електронний документообіг, автоматизований облік запасних частин і матеріалів, автоматизована розробка конструкторської та технологічної документації, калькулювання собівартості продукції тощо. На сьогодні проект уже реалізований більш ніж на 70 відсотків.
З метою розширення номенклатури продукції авіаремонту колектив заводу працює над освоєнням капітального ремонту коробки літакових агрегатів МіГ-29 — важливим комплексом бортового обладнання цього літака.
Ми могли б тримати значно вищі темпи розвитку виробництва деталей не лише двигунів, а й літаків. Нас, і не лише нас, стримує відсутність в Україні насиченого ринку авіаційних матеріалів належної якості. Саме тому «Мотор» ініціював створення в Україні Центру сертифікації авіаційних матеріалів, перш за все — металів і спеціальних сплавів. Слід сказати, що ця ініціатива активно підтримана нещодавно створеним Міністерством стратегічних галузей промисловості України.
Далеко не всі волиняни, та навіть лучани, усвідомлюють, що завод нашого невеликого, але шанованого обласного центру лідирує у переліку підприємств державного концерну «Укроборонпром» за цілим рядом показників:
● за кількістю впроваджених унікальних технологій;
● за укомплектованістю найсучаснішим високоточним обладнанням;
● за рівнем культури виробництва;
● за досягненнями у соціальній сфері;
● за показниками омолодження колективу;
● за економічною успішністю;
● зрештою, за тією роллю, яку він відіграє у справі забезпечення обороноздатності держави.
Те захоплення, з яким працівники підприємства діляться своїми здобутками і планами, передається й нам. Вражають емоції людей, які не просто досвідом знають свою роботу, а живуть її, працюють з любов'ю й неограниченим умінням бачити з сьогоднішніх позицій образ завтрашнього дня. Не можна не перейнятися їхнім запалом, натхненням, вірою в талант та сили цього колективу. Ці люди ніколи не заспокояться на досягнутому. І не перестане гудіти їхній «Мотор» — наш «Мотор»! ■

Пульс тижня

Фото із сайту bug.org.ua.

Підйом зайняв близько 7 годин.

Нововолинці підняли прапор рідного міста на гору Казбек у Грузії

Вона у два з половиною рази вища за Говерлу, сягає 5033 метри над рівнем моря

Сергій ВИШЕНЬКА

Туристи з шахтарського міста Віталій Денисюк та Павло Зусько завчасно готувалися до підйому: бігали на великі дистанції та правильно харчувалися.

Першою відправною «точкою» стало село Степанцінда, яке знаходиться на висоті 1 740 метрів над рівнем моря.

— Хачапурі, аджахурі, купати, харчо, кінцмараулі, хінкалі — невід'ємні «гості» застілья у цій місцевості. Вранці снідали і збирали речі, щоб переправити кінцмараулі до базового табору, — розповідає Павло.

За словами волинян, найважчий шлях розпочався на висоті 4 400 метрів: сніг змінював свою структуру, десь був як лід, інколи як товстий шар пінопласту. З кожним кроком у них погіршувалося самопочуття, нудило та боліла голова.

Попри всі труднощі, хлопці дійшли до своєї мети та сфотографувалися з прапором Нововолинська на вершині. Його Павло позичив у міському історичному музеї. Підйом зайняв близько 7-ми годин. Кажуть, досі не вірять, що нарешті реалізували заповітне бажання.

— Ми довели собі та людям, що це може зробити кожен. Враження залишилися на все життя, їх неможливо ні з чим порівняти, — додали туристи. ■

В Іваничах у колишній школі-інтернаті дітей навчатимуть незаконно

Більшість приміщень, у яких облаштовують класні кімнати, там досі оформлені, як житлові

Олена КУЧМА

Ще торік взимку приміщення установи доєднали до місцевого ліцею № 1 й створили навчальний комплекс, аби проводити заняття у першу зміну.

Відповідно до чинного законодавства, місцева влада мала рішенням сесії переформити житлові приміщення школи-інтернату на нежитлові, а тоді облаштувати там класні кімнати. Втім будівлю просто взяли на баланс громади.

До того ж, селищна рада придбала за кошти місцевого бюджету лише частину необхідних будматеріалів для ремонту, через погану якість яких батькам учнів 1–4 класів довелося доплачувати, аби замінити їх на кращі. Кожна родина здала від 500 до 1,5 тисячі гривень та ще й оновлення довелося робити власними силами. ■

Зіткнувся з фурую і вилетів з машини

У ДТП трагічно загинув водій

Олена КУЧМА

У селі Суходоли Володимир-Волинського району сталася смертельна аварія. Через зіткнення із вантажівкою легковик з'їхав у кювет, а водій на швидкості вилетів із салону машини і від отриманих травм загинув на місці події. Подорожці трагедії з'ясовують правоохоронці. ■

Сіль землі

Якби не втрата зору, Ярослав Царук і сьогодні вирушав би на своєму ровері, щоб розказати правду про Волинську трагедію

Закінчення.
Початок на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ВИХОДЬ ЗА МЕНЕ ЗАМІЖ... ТИ БУДЕШ ЗІ МНОЮ ЩАСЛИВА»

Ярослав Васильович в поважному віці — йому 88. Стан здоров'я (із зором проблеми) такий, що вже ніде не буває. В основному цілими днями він удома. А ще декілька років тому був частим гостем редакції нашої газети. Приходив зі своїм черговим новим виданням і тішився, що його праця не лягла, як кажуть, мертвим капіталом у домашньому архіві (а трапляється, на жаль, і таке). І ми раділи разом із краєзнавцем його успіхам, а завдяки газетним публікаціям — і читачі «Волині». Давненько не заходив наш автор і герой. Та напередодні 30-річчя Незалежності України ми не могли не поспілкуватися. Тож зустрілися з Ярославом Васильовичем у його оселі у княжому місті на вулиці Некрасова (колись, є така надія, вона буде перейменована на честь Царука, тому-то, певно, й досі збереглася стара назва).

Оскільки Ярослав Васильович погано бачить, називає вас — обличчя чоловіка світліє від теплої усмішки. Бо ж вісім років тому була тут як ведуча рубрики «Любить! Не любить!». Тоді подружжя Царуків розповідало про свою любов. На жаль, так сталося, що зовсім скоро після тієї зустрічі життя дружини Ярослава Васильовича Марусі, чи Русі, як він її називав за гарну косу, обірвалося. Я ще встигла поговорити із жінкою, яку чоловік дуже любив. Тепер при споміні про неї у нього голос бринить від сліз, які йому важко стримати. А згадати є що: як вперше побачив цю дівчину з голубими очима, котрі вже його не відпускали, як наважився зайти до хати своєї майбутньої дружини. Як після кількох зустрічей і переглядів кіно сказав: «Виходь за мене заміж. Я буду добрим тобі чоловіком. Ти будеш зі мною щаслива». Або те, як невдовзі після весілля відразу почав будувати хату.

— Мені соромно було, — говорить Ярослав Васильович, — що моїй Марусі доводилося мити посуд на вулиці, бо в нашій кімнатці місця не вистачало (своє перше житло, ось цю тісеньку кімнату, чоловік одержав ще як був холостяком — він працював майстром хлібозаводу у військової частині Володимира-Волинського. — Авт.).

Це теж штрих до того кредо, яке сповідував чоловік: «Жити так, щоб користь була від мого життя». Він виростив із дружиною двох синів і завжди виконував обіцянку, дану Марусі, — старався, щоб вона була з ним щасливою. Крім того, що хату збудував, то ще й «Жигулі» купив у 1973-му — тоді, коли ніде тих машин не було. А як хто питав, де гроші взяв, то відповідав, що знайшов їх там, де багато хто губить: не пропивав, не покурював.

Фото Олександра ФІЛЮКА.

«У мене душа кричала від неправди».

«ЩЕ ОДНУ КНИЖКУ ПІДГОТУВАВ, АЛЕ ГРОШЕЙ НЕМА, ЩОБ ЇЇ НАДРУКУВАТИ»

Те, що Ярослав Васильович став відомим дослідником історії рідного краю, написав неочінену книгу «Трагедія волинських сіл 1943–1944 р. р.», — не якась випадковість. Краєзнавцем зробило його життя: він так і не зміг забути пережите в дитинстві. Хлопчику Ярославу було 10 літ, коли польська боївка напала на його рідне Заболоття Володимир-Волинського району. Родина шукала порятунку в селі Глинянка (до недавня це був Любомльський район), де стояла сотня УПА. Потім опинилася у Стенжаричах на Володимирщині. Він пам'ятає, як почалася війна з її страхіттями, пограбуванням, знищенням сіл разом із людьми.

«А хотілося б, аби до влади прийшли розумні, добросердечні українці. Нам потрібен сильний парламент, у якому були б люди, віддані Україні, а не своїм інтересам.»

А поштовхом для написання книги про трагедію волинських сіл стало ось що. У 1989 році начальник районного відділу КДБ опублікував у місцевій газеті «Слово правди» статтю про трагічні події на Володимирщині у воєнні роки. Ярослава Царука обурило неправда про різанину і загибель поляків у рідних йому селах. Він поїхав до односельчан і записав їхні розповіді про польсько-українські відносини. Та ж газета, за що Ярослав Царук вдячний тодішньому редактору Федору Самчуку, опублікувала його дослідження «Село за болотом». А після цього люди з інших сіл ішли до краєзнавця й підказували нові адреси трагічних історій. І він сідав на велосипед і їхав від хати до хати, шукаючи старожилів. Не одного ровера з'їздив сільський літописець, поки зібрав спогади свідків, які увійшли в книгу.

У пору польсько-українсько-го протистояння Ярослав Царук

був хлопчиком і, звичайно, гадки не мав, що вже дорослим чоловіком зустрічатиметься зі старожилками-земляками, щоб відтворити давні події, про які не можна забути. В 1989 році почалися його поїздки — перш у своєму районі, потім і по сусідніх. Не бував вдома по два, а то й три-чотири дні. Тож хазяйство й діти були на дружині. Але, як доводилося чути від Ярослава Васильовича, його Марія ніколи не перечекала, що він мандрував по селах, збираючи спогади свідків. Все, мабуть, компенсували почуття. А вже навіть у статусі бабусі, прабабусі вона чула від чоловіка пісню, яка йому полюбилася своєю проникливістю й була своєрідним його оспівуванням коханої дружини до останніх її днів: «Щоб було щасливо нам з тобою жити, ладен я до тебе сонце прихилити».

...Ярослав Царук втішений, що видано чотири його книги. Але, виявляється, є ще й така, котра поки що в рукописі, бо «грошей нема, щоб її надрукувати».

— Про що вона? — запитую.

— Про достойних людей краю, — каже Ярослав Васильович, — які своєю працею, творчістю прославили Володимирщину. Тут нам прикладом можуть бути сусіди з-за Бугу. При зустрічах одержав від них у подарунок такі видання, які вчать, як треба цінувати людей, котрі своїм життям пишуть історію. У Польщі кожна гміна, повіт, вважай, мають таку книгу.

Оскільки наша зустріч була напередодні 30-річчя Незалежності України, то говорили і про те, якою є сьогодні, на думку нашого героя, Україна, якою хотів би бачити її він — один з організаторів Народного руху на Володимирщині.

— Це не те, на що сподівався, — говорив Ярослав Васильович. — Але все ж скажу, що наше суспільство зробило крок вперед. Є ще глухонімі, як я їх називаю, котрі досі не усвідомлюють, хто вони й куди мають йти. Але між ними вже багато таких, які знають, що нам потрібно, аби Україна не втратила суверенності й була справді європейською державою. А хотілося б, аби до влади прийшли розумні, добросердечні українці. Нам потрібен сильний парламент, у якому були б люди, віддані Україні, а не своїм інтересам. ■

О часи! О звичаї!

«Коли жінка твереза, то просить не забирати дитини — дати їй ще один шанс»

— Нібито кається, — говорить староста Новочервищенського старостинського округу Камінь-Каширського району Раїса Яцук, — бо бачить, що своєю пристрастю до спиртного позбавляє малолітню доньку Ангеліну дитинства. А насправді все знову і знову повторюється. Тож нині питання стоїть уже про те, щоб дівчинку забрати із сім'ї

Катерина ЗУБЧУК

У старій хатині в селі Рудка-Червинська, де живуть Віта і Сергій Гупалики, немає ні світла, ні підлоги, ні нормальних умов для життя. Староста Раїса Яцук розповідає:

— 13 років тому сільська рада виділила сім'ї цей будинок, що перейшов у комунальну власність після того, як попередні мешканці виїхали із села. Ясно, що він старенький, що в ньому треба було навести лад. Але минуло більше десяти літ, а родина, як мовиться, пальцем об палець не вдарила. Навпаки, дожилися до того, що через заборгованість за спожиту електроенергію у хаті було відрізано постачання струму. Тепер тут нема ні світла, ні підлоги. Ангеліні, яка в цьому році піде у другий клас, нема де вчитися. Свого часу школа дала їй і парту, і стілець, але тепер там лежить брудний посуд та пляшки з-під алкоголю.

Виявляється, це проблема дуже давня, яка тягнеться із сім'ї, в якій виросла і мати дівчинки.

— Коли у 2002–2010 роках я працювала головою Новочервищенської сільради, — розповідає Раїса Василівна, — то люди казали мені, аби не давала соціальної допомоги Марії Швед — матері п'яти дочок (одна з них і є Віта Гупалик) та сина. Бо одержать вони з чоловіком ті гроші, понапиваються, ляжуть на віз — і кінць сам везе їх додому.

Одне слово, була там проблема із пияцтвом, яка, як той заразний вірус, передалася й дочкам. Двох із них уже нема в живих, і, як каже староста, через горілку не своєю смертю пішли із життя. Не обминула та зараза і Віту.

— У неї, — розповідає Раїса Яцук, — є дві дорослі позашлюбні дочки. Ангеліна народи-

У хаті, де живе сім'я з малолітньою донькою, — ні світла, ні підлоги.

лася вже в заміжжі за Сергієм Гупаликом. Здавалося б, з роками пора й за розум взятися, та де там... І коли в кінці минулого року я стала старостою Новочервищенського старостинського округу, то тепер у цій сім'ї бувають часто. За належне виховання дитини Гупаликів уже притягали до відповідальності — штрафували на 400 гривень. Не знаю, чи

«Те, що обіцяє, коли твереза, жінка забуває, як тільки бачить чарку.»

сплатили вони ті гроші чи ні, але точно, що висновків для себе не зробили ніяких. Алкоголь і розпусне життя — ось що бачить малолітня дитина. За словами сусідів, Ангеліна навіть ставала свідком інтимних сцен вдома — про це сама розповідала. В будинку повна антисанітарія — так люди не живуть. Не повинні жити... Тим більш, коли йдеться про малолітню дитину.

Про Ангеліну староста Гупаликом. Здавалося б, з роками пора й за розум взятися, та де там... І коли в кінці минулого року я стала старостою Новочервищенського старостинського округу, то тепер у цій сім'ї бувають часто. За належне виховання дитини Гупаликів уже притягали до відповідальності — штрафували на 400 гривень. Не знаю, чи

— Сьогодні стоїть питання про позбавлення Гупаликів батьківських прав, — говорить Раїса Василівна. — Віта знає про це і щоразу при зустрічі просить: «Дайте ще один шанс». Обіцяє, що вже не питиме, що дитина буде доглянута. Тільки ж я, педагог за фахом, бачу, що насправді жінка, як той Васька: слухає і їсть. І те, що обіцяє, коли твереза, забуває, як тільки бачить чарку.

Раїса Василівна розповіла й про свої розмови з дівчиною. Бувало, питала Ангеліну: «Ти любиш маму?». І чула у відповідь щире дитяче: «Так». От би ще та горе-мама зрозуміла, до чого дожилася: люди, які знають, в яких умовах росте Ангеліна, переконані, що дівчинці буде краще в іншій сім'ї, де її оточать теплом і любов'ю, де не буде бруду ні в хаті, ні в душах близьких людей. ■

Добра справа

У Поліцях відкрили амбулаторію за 11 мільйонів

Реконструкцію будівлі зроблено за кошти субвенції з державного бюджету на реформування регіональних систем охорони здоров'я. Зокрема, мова йде про спільний з Міжнародним банком реконструкції та розвитку проєкт «Поліпшення охорони здоров'я на службі у людей». Загальна вартість виконаних робіт — понад 11 мільйонів гривень

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Відтепер для місцевого населення доступний сучасний медзаклад, у якому надаватимуть якісні медичні послуги, адже всі амбулаторії, які модернізуються в рамках проєкту Світового банку, укомплек-

туються медичним обладнанням та меблями. Окрім цього, приміщення збудоване відповідно до європейських стандартів та вимог щодо інклюзивності. Обслуговуватиме амбулаторія близько 3,5 тисячі населення із п'яти сіл: Поліці, Гута-Боровенська, Голоби, Іва-

номисль, Оленине Камінь-Каширського району.

Тут облаштовані кабінети сімейних лікарів (розрахований медзаклад на двох спеціалістів, хоч працює поки що один) і медперсоналу, реєстратура, пункт профілактичних щеплень, маніпуляційна, гінекологічний кабінет, перев'язувальна, приміщення для обсервації пацієнтів з інфекційними захворюваннями.

Із такою гарною подією присутні на відкритті привітав голова обласної держадміністрації Юрій Погуляйко. ■

Колесо історії

Фото з архіву краєзнавчого музею.

Фото, на якому зафіксовані історичні для Камінь-Каширщини миті.

У Камені синьо-жовтий прапор освятили 1 вересня 1991 року

Напередодні з нагоди ювілею цієї події в місцевому краєзнавчому музеї Камінь-Каширської міської ради відбувся започаткований минулого року літературно-просвітницький проєкт «Літні зустрічі в музеї»

Катерина ЗУБЧУК

Торік ми із запрошеними гостями говорили про українську діаспору, еміграцію і наших земляків-емігрантів, — розповіла директор закладу Наталія Пась. — Цього разу зібрання було присвячене 30-річчю Незалежності України і темою обговорення став «Ювілей однієї світліни». На фото зафіксовані історичні для Камінь-Каширщини миті — освячення й підняття Національного прапора у райцентрі 1 вересня 1991-го. На зустріч були запрошені учасники дійства, яке відображене на світліні.

Серед тих, хто є на фото, — Василь Бондар із сином Андрі-

«Сергій Мельничук прийшов на Літні зустрічі із внучкою Христинкою: її мама була серед тих дітей, які несли прапор.»

ем, Сергій Мельничук з донькою Тетяною, Борис Заблоцький із первістком Сергієм, Віктор Заїка, Дмитро Сидорчук, Ростислав Кухтей, Роман Шпарик, Іван Мисік, Іван Бельський. Дехто з учасників дійства, на жаль, уже відійшов у засвіти.

— Отож згадували й тих, кого вже нема, — світлої пам'яті Романа Шпарика, Віктора Заїку, Івана Мисіка, — говорить Наталія Пась. — Учасники історичної ходи — переважно рухівці. Всі вони говорили на зустрічі про ті події доволі емоційно, щиро хотіли «вилити душу» і дуже дякували, що музей став майданчиком для такого спілкування. Символічно, що прапор несли діти — майбутнє нашої держави, ті, хто нині розбудовує і захищає Україну. Сергій Мельничук прийшов на Літні зустрічі із внучкою Христинкою: її мама була серед тих дітей, які несли прапор.

На завершення дійства директорка музею Наталія Пась привітала всіх присутніх із прийдешнім ювілеєм нашої держави, а вихованка дитячої школи мистецтв Камінь-Каширської міської ради Катерина Карпик подарувала вокальну композицію «Моя Україна». ■

Фото Олександра ПРИЙМАКА.

Директор краєзнавчого музею Наталія Пась: «Цього разу зібрання було присвячене 30-річчю Незалежності України».

РЕКЛАМА

Блоки від виробника

СТІНОВИЙ БЛОК

з дном — 20x20x40

без дна — 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК 20x30x40

066 897-96-96
067 116-11-44

Золоті руки

Тернополянин 2 роки творив макет зруйнованого ковельського костелу

Фото із фейсбук-сторінки Володимира КРІСИ.

Закінчення. Початок на с. 1

Євгенія СОМОВА

Нещодавно тернополянин, інженер інтернет-компанії Володимир Кріса презентував макет зруйнованого костелу, над яким працював упродовж двох років. За його словами, він не був би створений, якби не ініціатива ковельського мецената Ігоря Герасімова. «Для пана Ігоря він є своєрідною даниною пам'яті своєму батькові, Роману Едуардовичу Герасімову (1948–2015), який перебував на посаді голови Ковельського міськвиконкому, зробив багато хороших справ для блага мешканців міста та, як і його син, був щирим патріотом Ковеля», — зазначив автор. Водночас він поділився намірами виготовити і встановити вуличний бронзовий макет костелу Святого Станіслава поруч із місцем,

Таким був костел, який будували за пожертвування громади.

де раніше стояв цей храм. Пан Володимир переконаний, що він стане цікавою туристичною

родзинкою Ковеля, дасть змогу вивчити втрачену культурну спадщину незрячим людям та популя-

ризуватиме історію міста серед місцевої громади.

«Ось і завершив ще один макет, цього разу — неоготичного костелу Святого Станіслава у Ковелі, — повідомив пан Володимир. — Рік тому зробив його

Найбільша складність «будівництва» макетів неіснуючих нині споруд у тому, що їх неможливо обміряти чи подивитися оригінал.

3D-візуалізацію. З огляду на різні обставини це був мій найтриваліший проект: з багатьма перервами працював над ним майже 2 роки. За цей час отримав нові знання та вміння, в тому числі завдяки роботі в команді від-

мого архітектора-реставратора Юрія Вербовецького».

Зазначимо, що для Володимира паперове моделювання — хобі. Він уже розробив із цього матеріалу моделі найвизначніших історичних об'єктів довоєнного Тернополя, а також відомих замків Європи. Перші паперові творіння «будували» від кількох місяців до пів року. З часом набив руку. Нині «паперове місто» пана Кріси розрослося і вже не вміщається у кімнату. Усі вироби дуже точно відтворюють оригінали, хоча й значно менші від них. Споруджує їх пан Володимир за світлинами, що збереглися. Найбільша складність «будівництва» макетів неіснуючих нині споруд у тому, що їх неможливо обміряти чи подивитися оригінал. Тож доводиться шукати архівні матеріали, фотографії, прислухатися до розповідей старожилів, які пам'ятають ці споруди.

Тернополянин каже, що паперове моделювання існує не лише для того, щоб тішити око. Кілька років він співпрацює й з будівельними компаніями, розробляючи власні 3D-викрійки майбутніх житлових комплексів. Працює й над реконструкцією Тернопільського міжнародного аеропорту. ■

За матеріалами nova.te.ua, terminovo.te.ua.

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.
28 серпня, 4 і 11 вересня
ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІ ТА ІГРОМАНІ**
лікування -анонімне www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

НАТЯЖНІ СТЕЛІ
французькі
✓ Безкоштовний замір ✓ Без передоплати ✓ Гарантія якості
097) 473-10-69 095) 479-05-96
www.stelia.in.ua stelia.in.ua

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА
● мінітрактори
● сільгосптехніка
● запчастини (магазин)
● доїльні апарати
www.мінітрактор.укр
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
+38 (067) 304-15-65,
+38 (068) 989-44-92,
+38 (068) 005-44-46 (запчастини)
+38 (068) 005-44-47 (сервісна служба)

УВАГА: ЦЕ НЕ КОНКУРС І НЕ РОЗІГРАШ ПРИЗІВ!
**Неймовірний подарунок може стати Вашим...
завдяки даті Вашого народження!**
Це підтверджує нумерологічний розрахунок, який Марія Дюваль закінчила 21 день тому!

Якщо в результаті розрахунків Ви отримаєте число 121, неймовірний подарунок чекає на Вас! Марія Дюваль, всесвітньо відомий астролог і нумеролог, 21 день тому закінчила нумерологічний розрахунок, який приніс неймовірний результат! Та людина, дата народження якої відповідає числу 121, зможе отримати неймовірний подарунок від Марії Дюваль.

Як дізнатися, чи зможете Ви отримати подарунок від Марії Дюваль...

- Запишіть дві останні цифри року Вашого народження (наприклад, якщо Ви народилися у 1963 році, запишіть 63).
- Запишіть, скільки років Вам виповнюється у 2021 році (наприклад, у 2021 році Вам виповнюється 58 років).
- Складіть два отримані числа. І якщо в сумі Ви отримаєте 121, **БРАВО!** На Вас чекає неймовірний подарунок!

Ви отримали число 121? Чудово! Ось що Ви повинні зробити просто зараз...

Якщо в результаті розрахунків Ви отримали число 121, отже, Ви — один із тих, кого шукає Марія Дюваль, і хто повинен отримати від неї грандіозний подарунок (див. праворуч)! Тому не зові-

кайте: скоріше зателефонуйте за безкоштовним телефоном: **0-800-50-50-41**. Коли Марія Дюваль отримає Ваш запит, то зверить Ваші дані й надішле Вам особливим листом (без зовнішніх позначок) найважливішу інформацію про те, як Ви зможете отримати подарунок від Марії Дюваль. І пам'ятайте про дві умови: нікому не розповідайте про Вашу удачу, щоб не злякати її. І, будь ласка, не надсилайте гроші! Ні за що платити не потрібно. Якщо Ви отримали число 121, то те, що відкриє для Вас Марія Дюваль, — абсолютно безкоштовно!

Не забудьте назвати код: **382394**

ТОВ «Езотермікс», а/с № 109, м. Київ, 03300. Детальна інформація за тел.: (044) 379-12-48 (вартість послуги згідно з тарифами ПАТ «Укртелеком»). ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНОЛІТНІХ.

Залітайте подарунок за безкоштовним телефоном:
0 (800) 50-50-41
Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних і мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 8:00 до 19:00, неділя з 9:00 до 19:00)

Ви отримали число **121?**
Обирайте, як використасте Ваші гроші:

Новий ремонт і побутова техніка

Новий автомобіль

Новий автомобіль

Чималий рахунок у банку

Пані Іванна
Учасниця битви екстрасенсів 3-го сезону

Людина, яка врятувала тисячі доль, зберегла сотні сімей від розлучення!

Завдяки сильному дару допоможе позбутися алкоголізму, наркоманії, дитячого переляку, нав'язливої пристрасті, жіночих та чоловічих проблем, депресії, заїкання, а також вінця безшлюбності, заздрощів, родового негативу, самотності, безпліддя. Їй відкриті найсильніші знання, допоможе захистити ваш бізнес, налаштувати особисте життя, налагодити гармонію в шлюбі, захистити дітей від впливу вулиці та поганих компаній. Допоможе знайти вихід від складних та безвихідних ситуацій.

Тел. 096 40 10 108

**ПІДПРИЄМСТВО
ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ**
електрозварювальника, водія категорії С та СЕ, тракториста, машиніста екскаватора, агронома, сервісного інженера, інженера-механіка та керівника с/г дільниці.
Тел. 096-001-86-78.

Газета Волинь
www.volyn.com.ua
Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Заснована 27 вересня 1939 року.*

Тижневик «Газета Волинь»
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
**АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43025, Луцьк, просп. Волі, 13**
E-mail volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова», чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благоливість», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «— друкується на правах реклами». За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.
Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Приймальня 72-38-94	ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ	
Заступник головного редактора	Політики	Освіти і культури
Римар Микола Анатолійович 72-38-94	Уліцький Василь Михайлович 72-38-94	Коваленко Оксана Анатоліївна 72-39-32
Головний бухгалтер	Економіки	Реклами
Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07	Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78	Борох Сергій Іванович 77-07-70
Відповідальний секретар	Медицини	Приватних оголошень
Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02	Світліковська Галина Йосипівна 72-20-07	Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32
Літературні редактори	Інформації	Спеціальний кореспондент
Харчук Олена Андріївна 72-38-94	Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21	Кравчук Ірина Олександрівна 72-39-32
Баната Олеся Андріївна 72-38-94	Відділ інтернет-новин	Фотокореспондент
	Криштоф Олег Степанович 72-39-32	Філюк Олександр Миколайович 72-38-94
	Місцевого самоврядування і сільського життя	
	Вітінська Аліна Степанівна 72-39-32	

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA20303440000026008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші

**ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 61136, 97847**

Регістраційний номер
ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Видруковано: ТОВ «Подільня-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. <http://a-print.com.ua>

Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 949.

№4 (4)

Готуймо з любов'ю!

■ **Будьмо!**

Спотикач – напій для душевної компанії

Ця солодка алкогольна настоянка зі спеціями має міцність усього 30 градусів і вважається «жіночим» напоєм. Кажуть, в Україні спотикач з'явився у XVIII столітті, й готували його на основі прянощів, хоча відомі також варіанти на ягодах або з додаванням фруктових соків. Таку назву напій отримав через те, що при його вживанні голова залишається ясною, а от ноги перестають слухатися, порушується координація рухів. Рецептів цієї настоянки безліч, тож можна вибрати той, що вам до смаку, тим більше що приготувати її вдома зовсім не складно. Подавати спотикач радять під час вечері у колі друзів чи рідних. «Але обов'язково у невеликій кількості!» – наголошує відомий кухар Євген Клопотенко, пропонуючи свій варіант напою

...ВІД КЛОПОТЕНКА

Інгредієнти: 500 мл горілки, 6 бутонів гвоздики, дрібка мускатного горіха, 1 ст. л. ванільного цукру, 100 г цукру, 100 мл води, лимон.

Приготування. У скляну ємність із 500 мл горілки додайте 6 бутонів гвоздики, дрібку мускатного горіха і 1 ст. л. ванільного цукру. Добре збовтайте суміш і залиште в темному місці на 1–1,5 тижня. Якщо хочете, аби смак настоянки був більш насиченим, варто щодня збовтувати її. Через 1–1,5 тижня зваріть цукровий сироп, прогрівши в сотейнику 100 г цукру і 100 мл води на невеликому вогні до повного розчинення. Додайте теплий сироп до настоянки і добре перемішайте. Вичавіть у напій сік половини лимона і знову перемішайте. Готовий спотикач подавайте до столу охолодженим.

ОЖИНОВИЙ

Інгредієнти: 1 кг ожини (або будь-яких інших ягід: смородини, порічки, вишні, малини тощо), 1 кг цукру, 1 л горілки, 750 мл води.

Приготування. Ягоди переберіть, помийте і обсушіть, потовчіть і відтисніть сік. Змішайте воду й цукор, доведіть до кипіння, знімаючи піну. Зменшіть вогонь і потімніть сироп до загустіння. Влийте у солодку в'язку масу ожини і дочекайтеся закипання суміші. Не даючи їй кипіти, зніміть із вогню і влийте алкоголь. Ретельно вмішайте його в рідину. Знову поверніть напій на плиту і томіть його на невеликому вогні. Він повинен набути густої консистенції, але не кипіти! Охолодіть

отриманий спотикач і розлийте його в пляшки. Витримайте 3 дні – тоді можна спробувати.

М'ЯТНИЙ

Інгредієнти: 1 л горілки, 2 скл. цукру, 2 скл. води, 250–300 г м'яти.

Приготування. З води і цукру приготуйте сироп. Промите листя м'яти додайте в ємність до сиропу і потримайте на дуже слабкому вогні близько 15 хвилин. Потому влийте алкоголь і доведіть до кипіння. Коли рідина почне закипати, зніміть з плити й охолодіть, накривши кришкою. Охолоджений напій розлийте у пляшки, закоркуйте і настоюйте в темному місці 4–5 днів. Після того спотикач слід процідити кілька разів і можна вживати.

ГОРІХОВИЙ

Інгредієнти: 1 л горілки, 0,5 кг молодих волоських горіхів, 10 кісточок персика або 20 будь-яких плодкових кісточок, 400 г цукру, кориця і ваніль – до смаку.

Приготування. Горіхи потрібно подрібнити разом зі шкіркою (наприклад, пропустити через м'ясорубку), скласти в ємність, залити алкоголем, накрити кришкою і настоювати на сонці близько місяця. Потому рідину процідити, горіхи викинути. До настоянки додати цукор, очищені кісточочки та прянощі. Знову виставити на добре освітлене місце і кожен день збовтувати. Через тиждень процідити напій і розлити по пляшках. Такий спотикач не тільки вирізняється оригінальним смаком, а й позитивно впливає на імунну систему. ■

Фото із сайту ibilnqua.ua.

■ **Енциклопедія спецій**

Із чим смакуватимуть яблука?

Зі святом Спаси саме розпочався сезон цих соковитих фруктів. Зазвичай їх вважають інгредієнтом десертів: пирогів, шарлотки, штруделя, пюре, желе... Однак яблука чудово підходять і для приготування других страв, наприклад запеченої свинини, а також салатів та закусок. З якими ж травами та спеціями їх можна комбінувати?

Кориця. Це найпопулярніше поєднання. Ця спеція надає яблукам відтінку пікантності. Нею можна ароматизувати такі страви, як яблучне пюре, вареники, пиріг, штрудель, іншу солодку випічку.

Гвоздика. Її використовують для виготовлення глінтвейну з яблуками. В невеликій кількості гвоздику можна застосовувати для ароматизації інших солодких страв із цими фруктами. Особливо смаку й аромату вона надасть запеченим яблукам.

Мускатний горіх. Хоч його частіше додають у вершкові продукти (заварний крем, морозиво), він також згодиться для рецептів солодких страв із яблук. Наприклад, до печива з яблучною начинкою.

М'ята. Завдяки своєму специфічному злегка солодкуватому смаку ця тра-

ва «дружить» із яблуками у стравах, до яких входять також інші фрукти: солодких салатів, компотів. Прохолода м'яти компенсує цукор, що міститься у фруктах.

Шавлія. Пікантні страви, приміром куряча ковбаса, виграють від додавання шавлії — середземноморської трави із трохи гіркуватим смаком.

Аніс. Його солодкий аромат пасує до тушкованих яблук або яблучних соусів. Можна використовувати аніс і в яблучній випічці, але кулінари радять бути при цьому дуже обережними, щоб не приглушити інші смаки.

Розмарин. Його подрібнене листя надзвичайно вдало поєднується із м'ясними стравами. Яблука дають додатковий аромат при запіканні баранини та свинини, солодкість яблук приємно контрастує з розмарином. ■

Фото із сайту gurman.co.ua.

■ **Господиням на замітку**

ПРОСТІ ЛАЙФХАКИ НА ЩОДЕНЬ

● Багато хто полюбляє варити каву в турці, та з часом її стінки вкриває неприємний коричневий наліт. Щоб позбутися його, прокип'ятіть воду зі скибочкою лимона впродовж кількох хвилин.

● Немає фільтра? Є паперовий рушничок! Він допоможе відфільтрувати каву чи трав'яний настій. Усе зайве залишиться на папері й не потрапить у напій.

● Глиняні горщики незамінні для приготування смачних і корисних страв. А щоб надовго зберегти їх, мити найкраще мильним розчином або содою, потому ополоснути і дати висохнути відкритими, без кришок, аби вивітрилися запахи.

● Позбутися неприємного запаху в холодильнику допоможе вологе прибирання з оцтом. Протріть усі стінки й полиці ганчіркою чи губкою, змоченою в оцтовому розчині. Для підсилення ефекту можна додатково залишити в холодильнику склянку з оцтом на кілька годин.

● Знаєте, що лимон — джерело вітаміну С? А японські вчені досліджили ще одну його дивовижну властивість: люди роблять менше помилок, якщо щодня вдихають аромат цього citrusa. Його запах сприяє більшій сконцентрованості, поліпшенню розумової активності й пам'яті. Перевіримо? ■

Донька, яка недавно вийшла заміж, запитує у матері:

— Мамо, а що робити, якщо чоловікові не сподобається приготований мною обід?

— Залишити його на вечерю.

Корисна порада. Якщо сосиски відварити з кубиком яловичого

бульйону, то вони будуть пахнути м'ясом.

)))

— Я вчора за вечір спалила 800 кілокалорій.

— Ой, Марусю, я також хочу, диктуй — я запишу!

— А що записувати? Поставила курочку в духовку й забула!

Ведуча рубрики Олена ХАРЧУК, volyn.borshch@gmail.com.

Чекаю ваших відгуків, ідей, цікавих рецептів та адрес, де готують з натхненням і любов'ю.

